

CH. BAUDELAIRE

Πῶς θὰ φερθεῖς ἀπόψε φτωχὴ ψυχὴ θλιμμένη

Πῶς θὰ φερθεῖς ἀπόψε, φτωχὴ ψυχὴ θλιμμένη,
Πῶς θὰ φερθεῖς, καρδιά μου, καρδιά μου μαραμμμένη πιά,
Στὴ μορφονιά κι' ὑπέροκλη καὶ πολυαγαπημένη,
Ποῦ ἡ θεία της ματιὰ σ' ἀναρριπίζει ξάφνου τὴ φωτιά;

Nous mettrons notre orgueil à chanter ses lous

Πάλι θὰ ἐξυμνήσουμε τὰ τόσα της καλά,
Εἶναι γλυκὸ νὰ νιώθουμε, πῶς σκλάβους μᾶς κρατοῦν τὰ
κάλλη.

Ἡ κάρκα της ἡ αἰθέρια σκορπᾶ ἀγγελικὴ εὐωδιά,
Καὶ τὸ μάτι της μ' ἔνδυμα φωτὸς μᾶς περιβάλλει

Μὲς στῆς νυχτὸς τὰ βάρη καὶ μὲς στὴ μοναξιά,
Καὶ μὲς στοὺς δρόμους μὲ τὴν ἀνακατωσιά,
Τὸ φάσμα της σὰ σπίθα χορεύει στὸν ἀέρα.

Καμιὰ φορὰ μιλάει καὶ λέει προσταχτικά:
«Εἶμ' ὡμορφη καὶ μ' ἀγαπᾶς, ἂν ἀγαπᾶς τὴν Ὁμορφιά.
Εἶμαι ὁ φύλαξ—Ἄγγελος, ἡ Μοῦσα κ' ἡ Θεομητέρα.»

Μετάφραση κ. Γ.